

Hej Slované.
Hymna československá.

Rázně. *Nápěv polský.*

Hej Slo-va-né, je-ště na - še slo-vanská řeč
po-kud na-še věr-né srd - ce pro náš národ

ži - je, Ži - je, ži - je duch slo-van-ský,
bi - je.

bu - de žít na vě - ky; hrom a pe - klo,
mar-né va - še pro - ti nám jsou vzte-ky,

1.
pro - ti nám jsou vzte-ky.

II.
pro - ti nám jsou vzte-ky.

Slova přetištěna z Národní čítanky, uspořádali Cyr. Merhout, dr. Boh. Němec, s. 393, Praha 1918 (mylně uvedeno, že slova jsou od Sama Chalupky, Spevy, a nápěv Tomášikův - poznámka R-1). Hudba z: František Hrnčíř, Zpívající Čechoslovák, s. 7, Nymburk 1919.

1.
Hej Slované, ještě naše
slovanská řeč žije,
pokud naše věrné srdce
pro náš národ bije.

Žije, žije duch slovanský,
bude žít na věky.
Hrom a peklo, marné vaše,
proti nám jsou vzteky.

2.
Jazyka dar svěřil nám Bůh,
Bůh náš hromovládny.
Nesmí nám ho tedy vyrvat
na tom světě žádný.

I nechať je tolik lidí,
kolik čertů v světě.
Bůh je s námi, kdo proti nám,
toho Perun smete.

3.
I nechať se též nad námi,
hrozná bouře vznese.
Skála puká, dub se láme.
Země ať se třese!

My stojíme stále pevně,
jako stěny hradné.
Černá zem pohltí toho,
kdo odstoupí zrádně ...

Matka Ziemia rodzi plon pod ojcowskim okiem
słońca, które włada nam na niebie wy-sokim.

Až já pojedu

Pomalú z Táborska (J. Malát)

Až já po-je-du přes ten les, jen ty mě, ko-ní-čku, pěk - ně nes:

zrychlovat *a tempo*

stu-pej a stu-pej, je-nom ne-du-pej, nes mě, ko-ní-čku, kam ty chceš.

Pod dubem, za dubem

Velmi rychle z Hradecka E 529

1. Pod dubem, za dubem mě-la-jed-na dvě čer-ve-ná jab-lí-čka, da-la jedno mně;

nechtěla mně o-bě-dát, za-ča-la se vymlouvat, že nemá, že ne-dá, že je o ně zle.

2. Pšeničku jsem zasil,
nebudu jí žít;
pivo jsem dal nalejt,
nebudu ho pít:
holku jsem si namluvil,
jinej mně ji odloudil,
a tak lásce naší
konec učinil.*)

Když jsem já ty koně pásal

Mírně z Hradecka E 281

1. Když jsem já ty ko-ně pá-sal, při-sla na mě dří - mo - ta,

dří - mo - dří - mo - dří-mo-tin-ka, ko-ně ve-šly do ži - ta.

2. Přišel na mě šelma sedlák,
toho žita hospodář:
„Co ty, šelmo! co tu děláš,
že ty koně v žitě máš?“
5. Sedum let jsem u vás sloužil,
a nic jsem vám neukrad:
jen jedinkou homolíčku,
a pro tu jsem s půdy spad.
7. Já jsem synek zachovalej,
žádněj na mě nic neví:
jenom vaše Bětulinka,
a ta na mě nepoví.
3. A já nejsem žádněj šelma,
já jsem hodné matky syn:
Kdyby mně to jinej řekl,
tomu bych se postavil!
6. Sedum let jsem u vás sloužil,
a nic jste mi nedali:
jen jedinkou košiličku,*)
a tu jste mně zas vzali.
8. Kdyby chtěla pověditi,
pověditi nemůže:
neb mě sama vodívala
do zahrádky na růže.

*) jen tu starou kamizolku,
a pro tu jste plakali.
Aneb:
jenom vaši Bětulinku,
a pro tu jste plakali.

Já husárek malý

Živě z Čáslavska E 151

1. Já hu-sá-rek ma - lý, bot - ky ro - zed - ra - ný: ne - po - je - du
2. Ta - tí - ček to sly - šel, ven z ko - můrky vy - šel, bot - ky mu dal

Dohra

1. na tu voj - nu, až bu - du mít no - vy.
2. u - dě - la - ti, na voj - nu jet mu - sel.

Zdálo se mně, zdálo

J 6

1. Zdá - lo se mně, zdá - lo, že se od hor mra - ší, a to se čer -
2. Zdá - lo se mně, zdá - lo, že se od hor blý - ská, a čer - ve - ňa -

1. úa - jú šo - ha - jo - vy o - či, šo - ha - jo - vy o - či.
2. jú se šo - ha - jo - vy lí - čka, šo - ha - jo - vy lí - čka.
mo - jej mi - lej

Chodíme, chodíme

z Moravy (Slov. pomezí) Nedbal

1. Chodí - me, cho - dí - me ho - re po dě - di - ně, ne - jednej maměnce cé - ru
2. O - bu - dí, o - bu - dí ko - hůtek je - řa - bí, ko - hůtek je - řa - bí až po -

1. o - bu - dí - me, ne - jednej maměnce cé - ru o - bu - dí - me.
2. le - tí z hřa - dy, ko - hůtek je - řa - bí až po - le - tí z hřa - dy.

3. Kohút z hřady letí, vesele si zpívá,
vstávej, milá, hore, už sa rozednívá.

5. Chlapci Vlčňovjané mají koně vrané,
košulinky tenké, ňadra vyšívané.

4. Vstávej, milá, spíš-li, namlouvat ta přišli,
Hornáné, Dolňané, chlapci Vlčňovjané.

6. Košulinka tenká, šila ju švadlenka,
šila ju hedvábem, pod zeleným hájem.

7. Dyž ju vyšívala, vesele se smála,
dyž ně ju dávala, žalostně plakala.

Muzikanti, co děláte

od Slavkova S 785

1. Mu - zi - kan - ti, co dě - lá - te, mu - zi - kan - ti, co dě - lá - te,

aj, má - te hu - sle a ne - hrá - te, aj, má - te hu - sle a ne - hrá - te.

2. Zahréte mně na husličky,
rozveselte ty děvečky.

4. Zatrube mně na trumpětu,
vyprovodte mě až k métu.

3. Zahréte mně na tu basu,
rozveselte všecku chasu.

5. Zahréte mně všeci spolu,
vyprovodte mě až domu.

Měl jsem tě, holka, rád

Rychle

z Bydčovska E 387

Měl jsem tě, hol-ka, rád, už tě má ka-ma-rád; měl jsem tě,

hol-ka, rád, už tě ne - chci. Ta-ko-vou hol-či-ci na-jdu na

u - li - ci, } ta - ko-vou hol-či-ci, ja - ko ty jsi.
} ta - ko-vou o - pi - ei, na - jdu lec - kdes.

● KARIČKA Petrovce

♩ = 130

Ne-chodz do nas ek-ci, pek - ci, bo ci a-stro-žoč-ka čer - či,
mac u - ču-je, lac me bu - dze, te-be be - ťor, hoň-ba bu - dze.

2. Išče ja še nevispala.
už me moja mac zhaňala.
stavaj dzifko stavaj hore,
bo už bili dzeň na dvore.
stavaj dzifko kravi dojce,
ho už pošol pastir hoňic.

RACHOTIL (Couračka)

1.—2. třída

Alla marcia

Ze severovýchodních Čech (Přím u Rychnova n. Kn.)

1. 3. 5. 7. 9.

Zá-hon pe-tr-že-le, zá-hon ze - lí, ne-chod'-te k nám, ho-ši,
až v ne-dě - li. Sta-rej Ra-cho-til kal-ho-ty ztra-til,
Ra-cho-til-ka šla, kal-ho-ty na-šla, da-la mu je.

VYCPÁLEK, J.: České tance, s. 30

ŠPIČKOVÁ-MATOUŠKOVÁ, M.: České lidové tance, s. 18

1. Turajže, turaji, turasku, przez tę gó - rzę do lasku.
2. Turajže, turaj, mój turze, zjadłeś mi siana dwie furze,
2. Wypileś wody dwa stawy, narobi - łeś mi zabawy,

PLETLA JSEM

1. třída

Moderato Z Brněnska

1. Ple - tla jsem, ple - tla jsem, pro - plé - ta - la jsem
 5. čer - ve - ným, ze - le - ným mo - drým ha - ra - sem.

2. Ještě mi zůstalo klubičko nití,
 pomoz mně, děvčátko, pomoz mně šiti.

JELÍNKOVÁ, Z.: Kola, reje a taneční hry na Brněnsku a Oslavan-
 sku, s. 118

LIVOROVÁ, H.: Lidové tance v 1.—11. post. ročníku, s. 1.

Michalovec ♩ = 180

Ken - de - rič - ka bo - ba - ta, šum - na dziv - ka bo - ha - ta,
 iš - če kraš - ša chu - dob - na, do ro - bo - ti spo - sob - na.
 Šed - la ja - vo - ro - vo ka - na - re,
 sed - la ja - vo - ro - vo tis - toč - kí,
 šum - ne mi - ha - lov - ske - be - řa - re.
 šum - ne mi - ha - lov - ske - dzi - voč - kí.

kenderička –
 kukurička
 bobata – s velkými
 zrníčkami
 opresnok –
 druh slaného pečiva

2. Kenderička, ře cesnok,
 pekli dzivki opresnok,
 pekli, pekli, lamali
 a parobkom davali.
 maju ľudze, maju, mam i ja,
 daju ľudze, daju, dam i ja,
 daju ľudze, daju z komori,
 a ja dam, a ja dam z jabloňi.

Na - ša krá - lo - vna bo - sa cho - dí,
 sed - má - kem, gro - šem po - mů - žte hí.
 Po - mů - žte, — pro - sí - me, —
 na - ší cho - dy krá - lo - vně.

1. Naša královna bosa chodí,
 sedmákem, grošem pomůžte hí.
 Pomůžte, prosíme, naši chodý královně.
2. Debe královna střevíce měla,
 ona be bosa nechodila,
 pomůžte, prosíme, naši chodý královně.
3. Naša královna šátka nemá,
 sedmákem, grošem pomůžte nám,
 pomůžte, prosíme, naši chodý královně.

Ty sy tajka wikotata

Allegretto

Ty sy taj-ka wi-ko-ta-ta,
 ja pak taj-ka njej-sym! Daj mi je-dne
 jaj-ko! Daj mi je-dne jaj-ko! Daj mi je-dne
 jaj-ko! Daj mi lu-bjej dwě! dwě!

2. † Tlusta rič a čerńke nogi,
to su burske džowki! ;
Daj mi jedne jajko...
3. † Wšycka rola pódworana,
naša ležy pusta! ;
Daj mi jedne jajko...
4. † Wšycke džowki woženjone,
naša chojdzí tlusta! ;
Daj mi jedne jajko...
z ludu z ludu

Vandrovali hudci

Andante

Vandrovali hudci, vandrovali hudci, ej, dva švarní mládenci, ej, dva švarní mládenci.

Vandrovali polem, vandrovali polem, ej, praví jeden druhém, ej, praví jeden druhém:

"Vím já dřevo krásné, vím já dřevo krásné, ej, na husličky hlasné, ej, na husličky hlasné.

Pojďme tam, rubajme, pojďme tam, rubajme, ej, huslí naděláme, ej, draho poprodáme".

Ponajprv zaťali, ponajprv zaťali, ej, kůra odskočila, ej, kůra odskočila.

Podruhěj zaťali, podruhěj zaťali, ej, krev hned vyskočila, ej, krev hned vyskočila.

Potřetí zaťali, potřetí zaťali, ej, dřevo promluvilo, ej, dřevo promluvilo:

"Nesekaj, nerubaj, nesekaj, nerubaj, ej, mateři ňa dodaj, ej, mateři ňa dodaj.

Mateři na starost', mateři na starost', ej, otcovi na radost', ej, otcovi na radost'".

Když jsem vodu brala, když jsem vodu brala, ej, mať ma proklínala, ej, mať ma proklínala:

"Stoj tam, céro stoj tam, stoj tam, céro, stoj tam, ej, bodaj bys tam stála, ej, javorem ostala".

Eště som sa neoženil

(Z Moravského Slovácka)

Emi Emi H7 Emi

Eště som sa neoženil, už ma žena bije,

Emi Emi H7 Emi D

a já som si narychtoval tri dubové kyje.

G D7 G

|: S jedním budzem ženu bici

Ami D H7

a s tým druhým dzeci, dzeci, moje dzeci,

Emi H7 Emi

a s tým tretím kyjačiskom pojdzem na zálety. :|

Kam ty zajdeš, zajdem aj já, pojdzeme do mlýna,

opýtáme sa mlynára čo to za novina.

|: Kolečka sa otáčajú,

žitečko sa mele, mele, mele, mele,

moja milá sa vydáva, pojdzem na veselie. :|

Išiel Macek do Malacek

(Slovenská)

Dmi

Išiel Macek do Malacek

Dmi A

šošovičku mlávic,

Dmi

zabudol si cepy doma

Dmi A Dmi

musel sa on vrácić.

D7

Ej,___ Macejko, Macejko-ko-ko-ko-ko,

D7 G

zahraj mi na cenko-ko-ko-ko-ko,

Gmi A

na tú cenkú strunu-nu-nu-nu-nu,

Gmi D

ej, dzunu, dzunu, dzunu-nu-nu-nu.

Zahral Macek dzunu, dzunu,

potom pretal hráci,

husle sa mu rozsypaly,

cepom po nich mláčil.